

Kohéziós politika: eredmények és törekvések kanadai szemszögből

Az Európai Unió és annak zászlóshajó szerepet betöltő kohéziós politikája iránt régóta érdeklődnek a szakpolitikai közösségek Kanadában. Az alábbi kommentár kanadai nézőpontból mutatja be a kohéziós politika figyelemre méltó eredményeit és jövőbeli törekvéseit.



Neil Bradford, PhD
a Western University, Huron
University College, Politológia
Tanszékének vezetője (CA)

Hatalmas földrajzi területű és markáns regionális identitásokkal rendelkező, igen decentralizált államszövetségként Kanadának nagyon sok hasonló, „egység a sokféleségben” jellegű kihívással kell szembenéznie, mint az EU-nak. Az 1960-as évek óta a kanadai kormányok területi stratégiákat hajtottak végre a regionális gazdasági konvergencia és nemzeti társadalmi kohézió érdekében, és innovatív ötleteket és a legjobb gyakorlatokat keresve gyakran tekintettek az EU felé.

Eredmények

Integratív gazdasági fejlődés: Az uniós kohéziós politika két regionális dimenzióban tölt be vezető szerepet. Először is elmozdult az elmaradott régiókban megvalósítandó jelentős infrastrukturális beruházások felől az endogén növekedés irányába a termelékenységen és vállalkozói készségeken keresztül az összes régióban, valamint a legutóbbi időszakban a regionális innovációs rendszereken keresztül az „intelligens szakosodás” irányába. Másodszor, a kohéziós politika társadalmi és kör-

nyezetvédelmi célokat is magában foglal, egyszerre összpontosítva a regionális gazdaságok és a szociális beruházások fenntarthatóságára a növekedés ösztönzése érdekében. Az EU integrált fejlesztési modellje nem egymásnak ellentmondóként kezeli a gazdasági, társadalmi és ökológiai prioritásokat, hanem kombinálja azokat.

Többszintű kormányzás: a kohéziós politika a szubszidiaritás és a partnerség elveire épít. a többszintű szakpolitikai koordináció a konzultációtól a kommunikációig tart és „rugalmas feltételrendszert” biztosító irányítási szerződéseken keresztül valósul meg, amelyek tisztázzák az EU finanszírozási elvárásait, miközben lehetővé teszik a regionális programok adaptálását. Az EU többszintű kormányzása egyesíti a „helyalapú szakpolitikát” a hierarchikus felügyelettel és támogatással.

„Az Európai Unió és annak zászlóshajó szerepet betöltő kohéziós politikája iránt régóta érdeklődnek a szakpolitikai közösségek Kanadában.”

Tanulás és alkalmazkodás: a kohéziós politika kreatívan alkalmazza az adatokat a regionális programozás informálása és javítása céljából. Az EU beruházásainak egy szilárd, három részből álló keret adja meg az irányt, amely megkülönbözteti a regionális értékeket és potenciálokat. a program értékelése egyre inkább a célokra, az indikátorokra, összehasonlító adatokra és a nyomon követésre támaszkodik. a mennyiségi és minőségi mérőszámok EU által alkalmazott keveréke egyértelműsíti a közpénzből végrehajtott beruházások hatékonyságát és finomhangolja a regionális végrehajtást.

Törekvések

Változó demográfia: Az EU kohéziós politikája összetett migrációs kihívásokkal néz szembe, mivel menekültek keresnek új hazát és a képzett munkaerő is mozog a tagállamok között. Ugyanakkor az európai lakosság átlagéletkora egyre emelkedik. a szakpolitikának innovatív letelepítési programra van szüksége a sokszínűség elmélyítése és a kreatív jóléti reformok érdekében.

Digitális transzformáció: a kohéziós politika komplex regionális és társadalmi kihívásokkal néz szembe, mivel az új technológiák átalakítják a munkát, a termelést és a fogyasztást a platform gazdaságokban. Digitális szakadék fenyegeti a területi és társadalmi kohéziót, amennyiben a beruházások a városi központokban koncentrálódnak. a szakpolitika „inkluzív innovációt” ír elő a digitális lehetőségek terjesztése érdekében az e-szolgáltatások javítása, készségek fejlesztése és társadalmi újítások révén.

Innováció az adminisztráció terén: a kohéziós politika komplex irányítási kihívásokkal néz szembe, mivel a nemzeti kormányok és a regionális hatóságok bürokratikusnak érzik a programhoz való hozzáférést és túlságosan kontrollálónak a felügyeletet. a szakpolitika adminisztrációjának egyszerűsítésére van szükség, és a program végrehajtásának a „megosztott vezetésen” kell alapulnia. Az értékelési protolloknak ösztönözniük kell a kohéziós politika céljainak való megfelelést, és konzultatív szakértői vizsgálatot kell alkalmazniuk az adminisztratív kapacitás megerősítésére mind az uniós szakpolitikák tervezése, mind a regionális programok végrehajtása tekintetében. ■